11/08/2022

Επίσκοπος Μπουκόμπας: Ήμουν και εγώ εκεί πριν 30 χρόνια στην Αλβανία

/ Γνώμες

- ***του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μπουκόμπας και Δυτικής Τανζανίας κ. Χρυσοστόμου***

Ἦταν μεγάλη ἡ εὔνοια, ἀγάπη καί εὐλογία τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ, ἡ γνωριμία μου μέ τόν σημερινό Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας Ἀναστάσιο στά φοιτητικά χρόνια. Μιά γνωριμία σταθμός, πού σφράγισε τήν μετέπειτα ἱερατική μου ζωή.

Ἡ συνάντηση στό δρόμο τῆς ζωῆς μου ἔγινε μέ τόν τότε Ἐπίσκοπο Ἀνδρούσης στό μάθημα τῆς Θρησκειολογίας στίς καινούργιες αἴθουσες τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν στά Ἰλίσια, ὅπου σπούδαζα (1977-1981). Κυρίως ὅμως

σφυρηλατήθηκε ἡ γνωριμία μας μέ τήν ἐργασία στό μάθημα, πού μοῦ ἀνέθεσε **«ΟΙ ΜΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΣΤΟ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ»**. Ἡ ἐργασία αὐτή ἀπό μιά ὀλιγοσέλιδη ἐργασία ἐξελήχθηκε σέ συστηματική ἔρευνα γιά τίς Ἰνδουϊστικές καί Βουδιστικές παραθρησκευτικές ὁμάδες, πού δροῦσαν τότε στήν Ἑλλάδα. Ἔπρεπε νά συμμετέχω στίς συγκεντρώσεις τους, στίς μεγάλες ἐκδηλώσεις τους, γιά νά μαζεύω στοιχεῖα γιά τά πρόσωπα, τήν διδασκαλία, τίς δράσεις, τίς διασυνδέσεις μέ ὁμάδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μέσα ἀπό βιβλία, φυλλάδια καί μετά ἀπό προσωπική παρατήρηση.

Ὅλα αὐτά ἔγιναν μέ τήν καθοδήγηση τοῦ Ἀρχ. Ἀναστασίου στίς συναντήσεις στή Σχολή καί στό σπίτι του στό Ψυχικό.

Τότε γνωρίσθηκα καί μέ τόν μακαριστό π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο, ἀπό τόν ὁποῖο ἔπαιρνα στοιχεῖα γιά τίς ὁμάδες αὐτές, πολύτιμες γιά τήν ἔρευνα μου. Ἡ ἔρευνα αὐτή χάραξε τήν πορεία μου στό ποιμαντικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, γνώστης αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου. Ὡς κληρικός ἀνέλαβα ἐντεταλμένος γιά θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκείας στήν Μητρόπολη Ἰερισσοῦ ἐπί 38 χρόνια, μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπί 8 χρόνια καί τελικά πρόεδρος τῆς Π.Ε.Γ., διάδοχος τοῦ π. Ἀντωνίου γιά 6 χρόνια. Μέ βοήθησε δέ στήν ἀντιμετώπιση τοῦ Βουδιστικοῦ κέντρου στό Χολομῶντα, αὐτή ἡ ἐμπειρία, πού μοῦ προσέφερε ἡ σοφή διάκριση τοῦ Ἀρχ. Ἀναστασίου.

***

Ἄλλος σταθμός στήν συνάντηση μέ τόν Ἀρχ. Ἀναστάσιο ἦταν ἡ συχνή συμμετοχή στίς ἱεραποστολικές ὁμιλίες του κυρίως στό «ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ». Ἤδη εἶχα μαθητεία ἐπί ἑπταετία στήν ἱεραποστολή, πού τελικά μέ κέρδισε, κοντά στόν μακαριστό Μητροπ. Φλωρίνης Αὐγουστῖνο. Ἡ γνωριμία μου μέ τόν Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό ἦταν καθοριστική καί γιά τήν ἐσωτερική καί γιά τήν ἐξωτερική ἱεραποστολή.

Ἡ προσωπική φιλία μου ἀπό τό 1974 μέ τόν ἱεραπόστολο τοῦ Κογκό παπα-Κοσμᾶ Γρηγοριάτη, ἡ ἀφυπνιστική ὁμιλία τοῦ π. Ἀμφιλοχίου Τσούκου στή Ριζάρειο Ἐκκλησιαστική Σχολή τό 1975 καί ἡ χειραγώγηση μου ἀπό τόν Ἀρχ. Ἀναστάσιο στά μονοπάτια τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς σφράγισαν τήν ἱερατική μου πορεία καί τελικά μέ ὁδήγησαν ἀπό τήν Ἐσωτερική στήν Ἐξωτερική Ἱεραποστολή, γιά δέκα χρόνια στό Κογκό (2009-2019) καί ἐδῶ καί 2 χρόνια στήν Τανζανία!

***

Στή συνέχεια εἶχα τήν εὐλογία νά βρεθῶ στήν Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, μετά ἀπό

πρόσκληση τοῦ Ἀρχ. Ἀναστασίου καί νά ὑπηρετήσω κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση του. Ἡ συνάντηση ἔγινε στά Γιάννενα, στό Μετόχι τοῦ Σινᾶ, καί ἀπ'ἐκεῖ μπήκαμε στίς 23 Δεκεμβρίου 1991 στό Ἀργυρόκαστρο. Λειτουργήσαμε στό Ναό τῶν Ταξιαρχῶν, ὅπου ἔγινε ἡ πρώτη μεγάλη ζημιά. Ἀνεγκέφαλοι νέοι φιλοβορειηπειρώτικης ὀργάνωσης μοίρασαν, μέσα στό Ναό, χάρτες Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἠπείρου. Αὐτό τό γεγονός μοῦ τό φόρτωσαν οἱ Ἀλβανοί ὕστερα ἀπό δύο χρόνια στίς πλάτες μου, ὅταν ἔγινε ἡ ἀπέλαση μου!

Ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος τότε μοῦ ἀνέθεσε γιά Χριστούγεννα στή Χεμάρα, μέ τήν ὁποία ἀπό τότε συνδέθηκα ἰδιαίτερα. Στό Ἀργυρόκαστρο ἔμεινε ὁ π. Παγκράτιος Προύσαλης καί ὁ π. Χρυσόστομος Ρουμελιώτης, στούς δέ Ἁγίους Σαράντα πῆγε ὁ π. Πολύκαρπος Κοροβέσης.

Μετά ἕνα μῆνα ἱεραποστολικῆς ἐργασίας στήν Χειμάρα, ἐπέστρεψα στήν Μητρόπολη Ἱερισσοῦ, ὅπου ἀπό τό 1990 ἤμουν Πρωτοσύγκελλος.

Τό Φεβρουάριο τοῦ 1992 ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος ἐπεσκέφθηκε στήν Ἀθήνα τήν Ἱερά Σύνοδο, ὅπου ἦταν Συνοδικός ὁ Δεσπότης μου Ἱερισσοῦ Νικόδημος, ἀπό τόν ὁποῖον μέ ζήτησε νά μέ πάρει μέ ἀπόσπαση γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας. Θυμᾶμαι τό τηλεφώνημα πού μοῦ ἔκαναν μέσα ἀπό τή Σύνοδο. Ἡ ἀπάντηση μου ἦταν ἄμεση.

Στίς 1 Ἀπριλίου 1992 μπῆκα στήν Ἀλβανία. Ἐγκαταστάθηκα στό Ἀργυρόκαστρο, ὅπου ἀνέλαβα Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος. Ταυτόχρονα Δευτέρα μέχρι Παρασκευή δίδασκα στό Θεολογικό Σεμινάριο Δυρραχίου Λειτουργική καί Ποιμαντική.

Τέλος Ἰουνίου ἤμασταν μέ τόν Ἀρχ. Ἀναστάσιο στούς Δρυμάδες τῆς Χειμάρας γιά ὁλιγοήμερη ξεκούραση, ὅταν στίς 24/6 εἰδοποιηθήκαμε ἀπό τό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως νά πᾶμε στά Τίρανα, διότι θά γίνουν ἐκλογές Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας.

Ἐκεῖ στά Τίρανα ἔζησα κοντά στόν Ἀρχ. Ἀναστάσιο βῆμα πρός βῆμα τόν αἱμάτινο ἀγῶνα του γιά τήν διάσωση τῆς Ἐκκλησίας ἀπό λάθη ἡμετέρων καί τήν ἐχθρότητα τῶν ἀλλοθρήσκων. Ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος πλήρωνε τά λάθη ἄλλων, πού τόν ὑποτιμοῦσαν συστηματικά γιά θέματα τῆς Ἐκκλησίας, πού ἡγεῖτο. Ἔπαιρναν ἀποφάσεις γιά κεῖνον καί τήν Ἐκκλησία του, χωρίς τήν δική του γνώμη. Ἄν δέν ἦταν ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος δέν νομίζω, ὅτι ἄλλοι θά ἐνεργοῦσαν μέ τήν διάκριση, τή σοφία,τήν ἀποφασιστηκότητα καί τήν ἐξυπνάδα τοῦ Ἀρχ. Ἀναστασίου.

Κι ὅμως ὑπάρχουν στήν Ἑλλάδα ἀνεγκέφαλοι, στενοκέφαλοι καί κακόψυχοι, πού παντοῦ βλέπουν προδότες. Αὐτοί πού δέν ἔχουν φέρει μιά ψυχή στό Χριστό. Αὐτοί

τόλμησαν νά κατηγορήσουν αὐτόν τόν Ἱεράρχη! Νά κατηγορήσουν ποιόν; Ἐκεῖνον πού διπλασίασε τό ὀρθόδοξο ποίμνιο στήν Ἀλβανία!

***

Θυμᾶμαι, ὅταν περιμέναμε τίς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου.

Μοῦ λέει:

-Στά γόνατα καί προσευχή στό δωμάτιο σου!

Τότε ἦλθε στό πρῶτο τηλεφώνημα ἀπό τήν Κων/πόλη.

Ἡ πρώτη εἴδηση, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας ὁ Ἀναστάσιος.

Ὅταν τόν συγχάρηκαν γιά τήν ἐκλογή του, τότε ἐκεῖνος ἀπάντησε:

-Ποιά συγχαρητήρια, μοῦ λέτε, τή στιγμή πού βιώνω τήν ἀγωνία τῆς Γεθσημανῆ!

Μοῦ λέει τότε:

-Πάλι στά γόνατα! Τώρα περιμένουμε τά εὐχάριστα γιά σένα!

Δυστυχῶς στό τηλέφωνο πού ἀκολούθησε, ἀκούσαμε τά δυσάρεστα νέα, πού ταλαιπώρησαν μιά δεκαετία τήν Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας. Περίμενε μέ πολύ ἀγωνία καί ἤλπιζε ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος καί ὁ Δεσπότης μου Νικόδημος, ὅτι θά γινόταν ἡ ἐκλογή μου στό Ἀργυρόκαστρο. Δυστυχῶς οἱ σαρκοφάγοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πόνεσαν τήν ἤδη αἱματοβαμμένη Ἐκκλησία τῆ Ἀλβανίας.

Γιά ἕνα μῆνα περάσαμε μιά πολύ δύσκολη κατάσταση, μέ τήν κυβέρνηση τῆς Ἀλβανίας νά ἀρνεῖται νά δεχθεῖ τίς ἐκλογές τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τριῶν Ἀρχιερέων. Πήγαιναν καί ἔρχονταν οἱ Ἀρχιερεῖς ἀπό τό Φανάρι, γιά νά πείσουν τούς Ἀλβανούς, νά δεχθοῦν τίς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως.

Τελικά δέχθηκαν μόνο τόν Ἀναστάσιο γιά Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας καί ὁρίσθηκε γιά τίς 2 Αὐγούστου ἡ ἐνθρόνιση.

***

Στίς 2 Αὐγούστου 1992 ἤμασταν στό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου γιά τήν ἐνθρόνιση τοῦ Ἀναστασίου ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας. Χιλιάδες οἱ Ὀρθόδοξοι ἀπό κάθε γωνιά τῆς Ἀλβανίας καί ἐπικρατοῦσε μεγάλη χαρά.

Τήν ὥρα τῆς ἐνθρονήσεως, ὅμως ἀκοῦμε κάποιες φωνές. Δέν ξεχωρίζαμε τί ἔλεγαν. Καταλάβαμε, ὅτι εἶναι ἐχθρικές, ἀπό τίς γροθιές πού σήκωναν στόν ἀέρα. Δέν καταλαβαίναμε τί γινόταν!

Τελικά, μέσα στό πανζουρλισμό, διακρίναμε τίς φωνές αὐτῶν πού ὕψωναν τίς γροθιές καί φώναζαν:

-Yast Anastasi, δηλ. ἔξω Ἀναστάσιε.

Καταλάβαμε, ὅτι ἦταν ἐχθρικοί πρός τόν Ἀρχ. Ἀναστάσιο. Δέν ξέραμε ποιοι εἶναι. Ὑποθέταμε, ὅτι εἶναι οἱ φανατικοί τοῦ Kombi, ἐθνικιστικοῦ κόμματος. Τελικά ἦταν οἱ φανατικοί Βλάχοι χειραγωγούμενοι ἀπό τήν Ρουμανία, ἡ ὁποία προσπαθοῦσε νά ἐπιβάλλει τούς Βλάχους τῆς Ἀλβανίας ρουμανική συνείδηση.

Γίνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐνθρονήσεως, παρόντων τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Φιλαδελφείας Μελίτωνος καί Πέργης Εὐαγγέλου. Ὅμως ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος δέν ἐκφώνησε τόν ἐνθρονιστήριο λόγο του στό Ναό, ἀλλά στό ξενοδοχεῖο «TIRANA», ὅπου προσφέρθηκε ἡ δεξίωση.

Τί καταστάσεις βιώσαμε! Δέν περιγράφονται!

***

Καί μπροστά σ’ὅλα αὐτά ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος στεκόταν σάν δωρική κολώνα. Ἀτενίζοντας στό Σταυρό τοῦ Κυρίου, μέ βαθειά πίστη, καρδιακή προσευχή καί ἀπόφαση μαρτυρίας καί μαρτυρίου!

Αὐτήν εἰκόνα τοῦ Ἀρχ. Ἀναστασίου τήν ξαναεῖδα στά δικά μου γεγονότα στίς 24-25 Ἰουνίου 1993, ὅταν ἔγινε ἡ ἀπέλαση μου ἀπό τό Ἀργυρόκαστρο.

Ἦταν παρών, ὅταν οἱ Ἀλβανοί ἀστυνομικοί μοῦ ζήτησαν νά ἐγκαταλείψω τήν χώρα.

Στήν δακρυσμένη παράκληση μου:

-Φύγετε, Μακαριώτατε, δέν θέλω νά πάθετε ζημιά.

Ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος μέ μιά γλυκειά ἀποφασιστηκότητα μοῦ ἀπαντοῦσε:

-Τί, λές Χρυσόστομε, τώρα νά σέ ἐγκαταλείψω!

Ἀπευθυνόμενος στούς ἀστυνομικούς φώναξε:

-Ὁ π. Χρυσόστομος εἶναι κληρικός τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας. Ἐγώ εἶμαι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό μένα ζητεῖστε, αὐτό πού θέλετε!

***

Ἦταν ὁ πρῶτος πού μέ τηλεφώνησε στίς 12 Ἰανουαρίου 2022, ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς μου στήν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας, γιά νά μοῦ εὐχηθεῖ.

Μιά πορεία 48 χρόνων, πού ξεκίνησε τό 1974 στήν Ἀθήνα, συνεχίσθηκε 1991-1993 στήν Ἀλβανία, ἐπαναβεβαιώθηκε τό 2012 στήν Τανζανία.

Τώρα!

Περπατῶ στούς δρόμους, πού ἄνοιξε ἀπό τό 1964 ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος, στήν Τανζανία!

Πατῶ στά ἴχνη, πού ἄφησε ὁ Ἀρχ. Ἀναστάσιος στήν Ἀνατολική Ἀφρική.

Ἀκολουθῶ τίς ἱεραποστολικές ὁδηγίες τοῦ ἀφυπνιστή τῆς Ὀρθόδοξης ἱεραποστολῆς, τοῦ Ἀρχ. Ἀναστασίου.

Ἡ εὐλογία καί ἡ εὔνοια τοῦ Θεοῦ ἦταν μεγάλη! Δόξα σοι Κύριε!

SPORT